

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2021 r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: prak. sąd. Dominika Czarnota

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda ---

po rozpoznaniu dnia: 31.05.21 r. , 30.06.21r. i 12.07.20 r. na rozprawie

sprawy:

I. Ł. P.,

s. R. i K. z domu S., ur. (...) w P.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 lutego 2021 roku w P. przy skrzyżowaniu ulic (...) / (...), będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 par. 1 k.k. i w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. (1) i P. M. (1), używając przemocy w postaci przewrócenia na ziemię i kopania po całym ciele powodując tym u P. G. (1) obrażenia w postaci rany ciętej głowy, licznych stłuczeń twarzy, sińca szyi oraz otarcia naskórka kolana lewego, naruszające czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 §2 kk, a także kierując groźby pozbawienia życia wobec pokrzywdzonego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela wraz z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i karty P. i pieniędzy w kwocie 4 złotych, naręcznego zegarka na srebrnej bransolecie, czerwonej czapki zimowej oraz pieniędzy w kwocie 10 złotych, powodując łączne straty w kwocie 14 złotych na szkodę P. G. (1).

tj. o czyn z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 64 §2 k.k.

II. R. P. (1)

s. R. i M. z domu M., ur. (...) w I.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 lutego 2021 roku w P. przy skrzyżowaniu ulic (...) / (...), będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne, w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. i P. M. (1), używając przemocy w postaci przewrócenia na ziemię i kopania po całym ciele powodując tym u P. G. (1) obrażenia w postaci rany ciętej głowy, licznych stłuczeń twarzy, sińca szyi oraz otarcia naskórka kolana lewego, naruszające czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 §2 kk, a także kierując groźby pozbawienia życia wobec pokrzywdzonego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela wraz z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i karty P. i pieniędzy w kwocie 4 złotych, naręcznego zegarka na srebrnej bransolecie, czerwonej czapki zimowej oraz pieniędzy w kwocie 10 złotych, powodując łączne straty w kwocie 14 złotych na szkodę P. G. (1).

tj. o czyn z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

III. P. M. (1)

c. M. i A. z domu L., ur. (...) w I.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 9 lutego 2021 roku w P. przy skrzyżowaniu ulic (...)/(...), będąc uprzednio skazaną za umyślne przestępstwo podobne, w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. (1) i Ł. P., używając przemocy w postaci przewrócenia na ziemię i kopania po całym ciele powodując tym u P. G. (1) obrażenia w postaci rany ciętej głowy, licznych stłuczeń twarzy, sińca szyi oraz otarcia naskórka kolana lewego, naruszające czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 §2 kk, a także kierując groźby pozbawienia życia wobec pokrzywdzonego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia portfela wraz z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i karty P. i pieniędzy w kwocie 4 złotych, naręcznego zegarka na srebrnej bransolecie, czerwonej czapki zimowej oraz pieniędzy w kwocie 10 złotych, powodując łączne straty w kwocie 14 złotych na szkodę P. G. (1),

tj. o czyn z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

1. Oskarżonego Ł. P. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu popełnionego w sposób odpowiednio dla niego opisany wyżej w części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi – tj. uznaje go winnym przestępstwa z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64 §2 k.k. i za to na podstawie art. 283 k.k. w zw. z art. 64 §2 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego R. P. (1) uznaje za winnego zarzucanego mu czynu popełnionego w sposób odpowiednio dla niego opisany wyżej w części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi – tj. uznaje go winnym przestępstwa z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. i za to na podstawie art. 283 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Oskarżoną P. M. (1) uznaje za winną zarzucanego jej czynu popełnionego w sposób odpowiednio dla niej opisany wyżej w części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi – tj. uznaje ją winną przestępstwa z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. i za to na podstawie art. 283 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych oskarżonym kar pozbawienia wolności zalicza okresy ich rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie – tj. oskarżonemu Ł. P. od dnia 10.02.2021 r., godz.00:10 do dnia 14.05.2021 r., godz. 00:10, a oskarżonym R. P. (1) i P. M. (1) – od dnia 10.02.2021 r., godz.00:10 i nadal;

5. Na podstawie art. 46 §1 k.k. zasądza solidarnie od oskarżonych Ł. P., R. P. (1) i P. M. (1), na rzecz pokrzywdzonego P. G. (1) kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem;

6. Na podstawie art. 626 §1 k.p.k. i art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. 1982 Nr 16, poz. 124, t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1651) oraz §1, §2 ust. 1, §4 ust. 1 i 3, §7 w zw. §17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. kwotę (...),84 (jeden tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć 84/100) złotych (w tym 23 % VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonym Ł. P. i P. M. (1), a na rzecz adw. A. N. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście 92/100) złotych (w tym 23 % VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu R. P. (1);

7. Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

/-/ sędzia I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 328/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	Ł. P.	W dniu 9 lutego 2021 roku w P. przy skrzyżowaniu ulic (...)/(...), będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 par. 1 k.k. i w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności za umyślne	

		<p>przestępstwo podobne, działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. (1) i P. M. (1), używając przemocy w postaci przewrócenia na ziemię i kopania po całym ciele powodując tym u P. G. (1) obrażenia w postaci rany ciętej głowy, licznych stłuczeń twarzy, sińca szyi oraz otarcia naskórka kolana lewego, naruszające czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 §2 kk, a także kierując groźby pozbawienia życia wobec pokrzywdzonego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela wraz z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i karty P. i pieniędzy w kwocie 4 złotych, naręcznego zegarka na srebrnej bransolecie, czerwonej czapki zimowej oraz pieniędzy w kwocie 10 złotych, powodując łączne straty w kwocie 14 złotych na szkodę P. G. (1),</p> <p><i>tj. o czyn z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 64 §2 k.k., z tym ustaleniem, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi</i></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 9 lutego 2021 roku po godz. 23.00, w P. przy skrzyżowaniu	Notatki z dnia 10.02.2021r.	k.1-2 i 3, 57	

ulic (...)/(...)oskarżony Ł. P. działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. (1) i P. M. (1), używając przemocy w postaci przewrócenia na ziemię i kopania po całym ciele P. G. (1) powodując tym samym u niego obrażenia w postaci rany ciętej głowy, licznych stłuczeń twarzy, sińca szyi oraz otarcia naskórka kolana lewego, naruszające czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 §2 kk, a także kierując groźby pozbawienia życia wobec pokrzywdzonego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela wraz z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i karty P. i pieniędzy w kwocie 4 złotych, naręcznego zegarka na srebrnej bransolecie, czerwonej czapki zimowej oraz pieniędzy w kwocie 10 złotych, powodując łączne straty w kwocie 14 złotych na szkodę P. G. (1).

Tego dnia pokrzywdzony P. G. (1) spotkał oskarżonych Ł. P., R. P. (1) i P. M. (1) oraz ich wspólnego znajomego, u którego wszyscy zamieszkiwali – R. G., już ok. godz. 19.00. Wszyscy oni wspólnie spożywali alkohol w postaci wódki oraz licznych piw najpierw na Dworcu Głównym PKP w pobliżu sklepu (...), a następnie na

przystanku tramwajowym przy ul. (...) niedaleko restauracji (...). W trakcie, gdy pokrzywdzony został zaatakowany przez oskarżonych R. G. już z nimi nie było.		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P.	k. 309 w zw. z k. 58-59, 86-87, 109, 161	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. P. (1)	k. 309 w zw. z k. 62-63, 83-85, 116	
częściowo wyjaśnienia oskarżonej P. M. (1)	k. 309 w zw. z k. 94-95, 99-100, 120	
zeznania świadka R. G.	k.363-364	
zeznania pokrzywdzonego P. G. (1)	k. 310 w zw. z k. 32-33, 41-42,43,45-46,138	
Protokół badania stanu trzeźwości (P. G.)	k. 5	
dokument stwierdzenia tożsamości	k.12	
Zeznania S. F.	k. 16-17	
Tablice podglądowe	k. 38-40	
Protokół okazania wizerunku	k. 45-46	
Karta informacyjna leczenia szpitalnego oraz karta medycznych czynności ratunkowych	k. 47 i 52	
Dokumentacja fotograficzna	k. 48-51	

Opinia sądowo-lekarska	k. 55-56		
<p>Po zatrzymaniu oskarżonego Ł. P. 10.02.2021 r. o godz. 00:10, który przemieszczał się ul. (...) wespół z oskarżonymi R. P. (1) i P. M. (1), funkcjonariusze Policji ujawnili w kieszeni jego kurtki należący do pokrzywdzonego czarny portfel z napisem (...) z zawartością dowodu osobistego P. G. (1) oraz jego kartą P..</p> <p>Pokrzywdzony P. G. (1) częściowo odzyskał zabrane mu przez oskarżonych rzeczy. Pokrzywdzony odzyskał czapkę i portfel wraz z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i karty P. oraz pieniędzy w kwocie 14 zł. Nie odzyskał jednakże naręcznego zegarka na srebrnej bransolecie o wartości 60 zł.</p>	Notatka urzędowa z dnia 10.02.2021 r.	k. 1-2	
Protokół zatrzymania osoby	k.11		
Protokół przeszukania osoby	k.13-15		
Oświadczenie pokrzywdzonego	k. 37		
zeznania pokrzywdzonego P. G. (1)	k. 310 w zw. z k. 32-33, 41-42,43,45-46,138		
Oskarżony Ł. P. był w przeszłości wielokrotnie	Karta karna oskarżonego Ł. P.	k. 29-30, 79-81	

<p>karany. Oskarżony podjął swoje zachowanie w ciągu 5 lat od odbycia kary łącznej 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III K 1189/14, obejmującego m.in. jego uprzednie skazanie w warunkach art. 64 par. 1 k.k. za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wyrokiem tego Sądu z dnia 25.09.2013 r., sygn. akt III K 385/13 na karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. a karę łączną orzeczoną wyrokiem łącznym o sygn. akt III K 1189/14 oskarżony odbywał w okresie od 17.12.2013 r. do dnia 13.04.2016 r.</p>			
<p>Wydruk z N.-Sad</p>	<p>k. 362a</p>		
<p>1.1.2.</p>	<p>R. P. (1)</p>	<p>W dniu 9 lutego 2021 roku w P. przy skrzyżowaniu ulic (...)/(...), będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne, w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. i P. M. (1), używając przemocy w postaci przewrócenia na ziemię i kopania po całym ciele powodując tym u P. G. (1) obrażenia w postaci rany ciętej głowy, licznych stłuczeń twarzy,</p>	

		<p>sińca szyi oraz otarcia naskórka kolana lewego, naruszające czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 §2 kk, a także kierując groźby pozbawienia życia wobec pokrzywdzonego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela wraz z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i karty P. i pieniędzy w kwocie 4 złotych, naręcznego zegarka na srebrnej bransolecie, czerwonej czapki zimowej oraz pieniędzy w kwocie 10 złotych, powodując łączne straty w kwocie 14 złotych na szkodę P. G. (1),</p> <p><i>tj. o czyn z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. z tym ustaleniem, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi</i></p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W dniu 9 lutego 2021 roku po godz. 23.00 , w P. przy skrzyżowaniu ulic (...)/(...), oskarżony R. P. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. i P. M. (1), używając przemocy w postaci przewrótce na ziemię i kopania po całym ciele powodując tym u P. G. (1) obrażenia w postaci rany ciętej głowy, licznych stłuczeń twarzy, sińca szyi oraz otarcia</p>	<p>Notatki z dnia 10.02.2021r.</p>	<p>k.1-2 i 3, 57</p>	

naskórka kolana lewego, naruszające czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 §2 kk, a także kierując groźby pozbawienia życia wobec pokrzywdzonego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela wraz z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i karty P. i pieniędzy w kwocie 4 złotych, naręcznego zegarka na srebrnej bransolecie, czerwonej czapki zimowej oraz pieniędzy w kwocie 10 złotych, powodując łączne straty w kwocie 14 złotych na szkodę P. G. (1).

Tego dnia pokrzywdzony P. G. (1) spotkał oskarżonych Ł. P., R. P. (1) i P. M. (1) oraz ich wspólnego znajomego, u którego wszyscy zamieszkiwali – R. G., już ok. godz. 19.00. Wszyscy oni wspólnie spożywali alkohol w postaci wódki oraz licznych piw najpierw na Dworcu Głównym PKP w pobliżu sklepu (...), a następnie na przystanku tramwajowym przy ul. (...) niedaleko restauracji (...). W trakcie, gdy pokrzywdzony został zaatakowany przez oskarżonych R. G. już z nimi nie było.

częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. P. (1)

k. 309 w zw. z k. 62-63, 83-85, 116

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P.	k. 309 w zw. z k. 58-59, 86-87, 109, 161	
częściowo wyjaśnienia oskarżonej P. M. (1)	k. 309 w zw. z k. 94-95, 99-100, 120	
zeznania świadka R. G.	k. 363-364	
zeznania pokrzywdzonego P. G. (1)	k. 310 w zw. z k. 32-33, 41-42,43,45-46,138	
Protokół badania stanu trzeźwości (P. G.)	k. 5	
Protokół zatrzymania osoby	k. 6	
Protokół przeszukania osoby	k. 7-8	
Protokół badania stanu (R. P.)	k. 9	
dokument stwierdzenia tożsamości	k. 10	
Zeznania S. F.	k. 16-17	
Tablice podglądowe	k. 38-40	
Protokół okazania wizerunku	k.43-44	
Karta informacyjna leczenia szpitalnego oraz karta medycznych czynności ratunkowych	k. 47 i 52	
Dokumentacja fotograficzna	k. 48-51	

Opinia sądowo-lekarska	k. 55-56		
<p>Po pobiciu pokrzywdzonego oskarżony R. P. (1) przemieszczał się ul. (...) wspólnie z oskarżonymi Ł. P. i P. M. (1). Po ich zatrzymaniu, funkcjonariusze Policji ujawnili w kieszeni kurtki Ł. P. należący do pokrzywdzonego czarny portfel z napisem (...) z zawartością dowodu osobistego P. G. (1) oraz jego kartą P., z kolei oskarżona P. M. (1) posiadała skradzioną czapkę pokrzywdzonego z napisem (...) oraz ujawniono u niej banknot o nominale 10 zł.</p> <p>Pokrzywdzony P. G. (1) częściowo odzyskał zabrane mu przez oskarżonych rzeczy. Pokrzywdzony odzyskał czapkę i portfel wraz z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i karty P. oraz pieniędzy w kwocie 14 zł. Nie odzyskał jednakże naręcznego zegarka na srebrnej bransolecie o wartości 60 zł.</p>	Protokół przeszukania osoby	k.13-15	
Protokół przeszukania osoby	k.88-90		
Oświadczenie pokrzywdzonego	k. 37		

zeznania pokrzywdzonego P. G. (1)	k. 310 w zw. z k. 32-33, 41-42,43,45-46,138		
Oskarżony R. P. (1) był w przeszłości wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Oskarżony podjął swoje zachowania w ciągu pięciu lat po odbyciu kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 13.03.2017 r. w sprawie o sygn. akt II K 377/16, którą to karę odbył w okresie od dnia 07.12.2016 r. do dnia 15.09.2019 r. a w skład wskazanego wyroku łącznego wszedł m.in. wyrok Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 06.06.2016 r. o sygn. akt II K 42/16 skazującego go na 8 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.	Karta karna oskarżonego R. P. (1)	k. 70-72	
Wydruk z N.-Sad	k. 362b-326c		
1.1.3.	P. M. (1)	W dniu 9 lutego 2021 roku w P. przy skrzyżowaniu ulic (...)/(...), będąc uprzednio skazaną za umyślne przestępstwo podobne, w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. (1) i Ł. P., używając przemocy w postaci przewrócenia na ziemię i kopania po	

		<p>całym ciele powodując tym u P. G. (1) obrażenia w postaci rany ciętej głowy, licznych stłuczeń twarzy, sińca szyi oraz otarcia naskórka kolana lewego, naruszające czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 §2 kk, a także kierując groźby pozbawienia życia wobec pokrzywdzonego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia portfela wraz z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i karty P. i pieniędzy w kwocie 4 złotych, naręcznego zegarka na srebrnej bransolecie, czerwonej czapki zimowej oraz pieniędzy w kwocie 10 złotych, powodując łączne straty w kwocie 14 złotych na szkodę P. G. (1),</p> <p><i>tj. o czyn z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. z tym ustaleniem, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi</i></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 9 lutego 2021 roku, po godz. 23.00, w P. przy skrzyżowaniu ulic (...)/(...), oskarżona P. M. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. (1) i Ł. P., używając przemocy w postaci przewrócenia na ziemię i kopania po całym ciele powodując tym	Notatki z dnia 10.02.2021r.	k.1-2 i 3, 57	

u P. G. (1) obrażenia w postaci rany ciętej głowy, licznych stłuczeń twarzy, sińca szyi oraz otarcia naskórka kolana lewego, naruszające czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 §2 kk, a także kierując groźby pozbawienia życia wobec pokrzywdzonego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia portfela wraz z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i karty P. i pieniędzy w kwocie 4 złotych, naręcznego zegarka na srebrnej bransolecie, czerwonej czapki zimowej oraz pieniędzy w kwocie 10 złotych, powodując łączne straty w kwocie 14 złotych na szkodę P. G. (1),

Tego dnia pokrzywdzony P. G. (1) spotkał oskarżonych Ł. P., R. P. (1) i P. M. (1) oraz ich wspólnego znajomego, u którego wszyscy zamieszkiwali – R. G., już ok. godz. 19.00. Wszyscy oni wspólnie spożywali alkohol w postaci wódki oraz licznych piw najpierw na Dworcu Głównym PKP w pobliżu sklepu (...), a następnie na przystanku tramwajowym przy ul. (...) niedaleko restauracji (...). W trakcie, gdy pokrzywdzony został zaatakowany przez oskarżonych R. G. już z nimi nie było.

częściowo wyjaśnienia wyjaśnienia oskarżonej P. M. (1)	k. 309 w zw. z k. 94-95, 99-100, 120	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P.	k. 309 w zw. z k. 58-59, 86-87, 109, 161	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. P. (1)	k. 309 w zw. z k. 62-63, 83-85, 116	
zeznania świadka R. G.	k. 363-364	
zeznania pokrzywdzonego P. G. (1)	k. 310 w zw. z k. 32-33, 41-42,43,45-46,138	
Protokół badania stanu trzeźwości (P. G.)	k. 5	
Zeznania S. F.	k. 16-17	
Tablice podglądowe	k. 38-40	
Protokół okazania wizerunku	k. 41-42	
Karta informacyjna leczenia szpitalnego oraz karta medycznych czynności ratunkowych	k. 47 i 52	
Dokumentacja fotograficzna	k. 48-51	
Opinia sądowo-lekarska	k. 55-56	
Protokół przeszukania osoby	k. 88-90	
Protokół badania stanu trzeźwości (P. M.)	k. 91	

Protokół zatrzymania osoby	k. 92		
Notatka urzędowa z dnia 24.02.2021 r.	k. 133		
<p>Po pobiciu pokrzywdzonego oskarżona P. M. (1) przemieszczała się ul. (...) wespół z oskarżonymi Ł. P. i R. P. (1). Po ich zatrzymaniu, funkcjonariusze Policji ujawnili w kieszeni kurtki Ł. P. należący do pokrzywdzonego czarny portfel z napisem (...) z zawartością dowodu osobistego P. G. (1) oraz jego kartą P., z kolei na Komisariacie Policji P. pokrzywdzony zauważył na głowie oskarżonej należąca do niego skradzioną zimową czapkę z napisem (...). U oskarżonej znaleziono ponadto banknot o nominale 10 zł.</p> <p>Pokrzywdzony P. G. (1) częściowo odzyskał zabrane mu przez oskarżonych rzeczy. Pokrzywdzony odzyskał czapkę i portfel wraz z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i karty P. oraz pieniędzy w kwocie 14 zł. Nie odzyskał jednakże naręcznego zegarka na srebrnej bransolecie o wartości 60 zł.</p>	Notatka urzędowa z dnia 10.02.2021 r.	k.1-2	

Protokół przeszukania osoby	k.13-15		
Notatka urzędowa z dnia 24.02.2021r.	k. 133		
Protokół przeszukania osoby	k. 88-90		
zeznania pokrzywdzonego P. G. (1)	k. 310 w zw. z k. 32-33, 41-42,43,45-46,138		
Oświadczenie pokrzywdzonego	k. 37		
Oskarżona P. M. (1) była uprzednio wielokrotnie karana. Oskarżona podjęła swoje zachowania w ciągu pięciu lat po odbyciu kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11.12.2019 r. w sprawie VI K 1144/19, orzeczonej za przestępstwa przeciwko mieniu, którą to karę oskarżona odbyła w okresie od dnia 05.02.2020 r. do dnia 07.02.2021 r.	Karta karna oskarżonej P. M. (1)	k. 75-76	
Wydruk z N.-Sad	k. 362d		
<i>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	-----	-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	
1.OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1., 1.1.2., 1.1.3	zeznania pokrzywdzonego P. G. (1)	Zeznania pokrzywdzonego Sąd uznał za w pełni wiarygodne i stanowiące postawę ustaleń faktycznych poczynionych w niniejszej sprawie. Pokrzywdzony w sposób jasny oraz dość szczegółowo opisał bowiem przebieg zdarzeń, do jakich doszło w dniu 09.02.2021 r. po godz. 23.00 na przystanku tramwajowym na skrzyżowaniu ulic (...)/(...), sposób w jaki oskarżeni użyli względem niego przemocy, groźby jakie do niego kierowali, jak również dokładnie wskazał skradzione mu przedmioty, ujawnione następnie w przeważającej mierze w trakcie przeszukania oskarżonych.	

Pokrzywdzony mimo, iż jak sam zeznał, skulił się podczas kopania go przez oskarżonych i nie widział kto gdzie dokładnie go kopie, to jednoznacznie wskazał, że to oskarżony Ł. P. przewrócił go na tory a następnie kazał oskarżonej P. M. (1) wyjęcie z kieszeni pokrzywdzonego jego portfela, co też uczyniła zabierając pokrzywdzonemu jednocześnie jego czapkę. Ponadto, to pokrzywdzony wskazał przybyłym na miejsce funkcjonariuszom kierunek w jakim udali się sprawcy, a ponadto rozpoznał wszystkich oskarżonych na okazanych mu tablicach podglądowych. Na wiarygodność zeznań pokrzywdzonego wskazuje ponadto pozostały materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy, w tym, przede wszystkim protokoły przeszukania oskarżonych i zeznania S. F.. Wiarygodności zeznań pokrzywdzonego nie podważają przy tym pojawiające się w jego zeznaniach nieścisłości dot. m.in. faktu obecności przy opisywanym zdarzeniu świadka R. G., albowiem okoliczność ta nie ma znaczenia dla ustaleń w zakresie sprawstwa i winy oskarżonych a jednocześnie również oskarżeni prezentują w tym zakresie różne wersje, przy czym na podstawie

		<p>zeczności samego R. G. Sąd ustalił że nie był on naocznym świadkiem ataku na pokrzywdzonego, albowiem w tym czasie nie przebywał już z oskarżonymi i pokrzywdzonym.</p>
<p>zeczności świadka R. G.</p>	<p>Sąd uznał zeczności świadka za wiarygodne. Jednocześnie zeczności te były przydatne dla ustaleń faktycznych poczynionych w niniejszej sprawie jedynie w ograniczonym zakresie, albowiem świadek nie uczestniczył w zdarzeniu objętym zarzutami stawianymi każdemu z oskarżonych, jak również nie był ich naocznym obserwatorem, albowiem w tym czasie oddalił się już z miejsca zdarzenia. Tym samym zeczności te podlegały ocenie Sądu jedynie w zakresie dotyczącym czasu przed pobiciem pokrzywdzonego przez oskarżonych, do jakiego doszło na przystanku tramwajowym przy skrzyżowaniu ulic (...)/(...) i w tym zakresie korespondowały one z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym przede wszystkim zecznościami samego pokrzywdzonego.</p>	
<p>zeczności S. F.</p>	<p>Zeczności tego świadka Sąd uznał za wiarygodne, przy czym świadek jako jeden z funkcjonariuszy Policji skierowanych na</p>	

	<p>miejsce zdarzenia oraz dokonujących zatrzymania oskarżonych zeznawał jedynie na okoliczności dot. stanu w jakim funkcjonariusze zastali zakrwawionego pokrzywdzonego po przyjeździe na przystanek tramwajowy, podjętych wobec niego czynności, uzyskanych informacji co do zdarzenia a także zachowania oskarżonych tuż po zatrzymaniu w tym słów oskarżonej M., która stwierdziła, że pokrzywdzonemu „należał się porządny wpierdziel” . Świadek jako osoba obca dla oskarżonych nie miał uzasadnionego powodu, by przedstawiać ich w niekorzystnym świetle. Sąd nie znalazł argumentów świadczących o niewiarygodności zeznań świadka.</p>	
<p>Notatka urzędowa z dnia 24.02.2021 r.</p>	<p>Dokument ten Sąd uznał za wiarygodny. Na podstawie informacji zawartych w przedmiotowej notatce Sąd ustalił, iż wyjaśnienia P. M. (1) w zakresie w jakim twierdziła ona, że skradziona pokrzywdzonemu czarna czapka z napisem P. należała do niej i że dostała ją od P. D. gdy opuszczała ZK w K., były niewiarygodne, albowiem z zawartych w przedmiotowej notatce informacji wprost wynika, iż w okresie od 05.03.2020 r. do 07.02.2021 r. w ZK</p>	

	<p>w K., gdzie była osadzona oskarżona, nie przebywała osoba o danych P. D..</p>	
<p>Karta informacyjna leczenia szpitalnego oraz karta medycznych czynności ratunkowych, Opinia sądowo-lekarska</p>	<p>Dokumenty te Sąd ocenił jako wiarygodne i w pełni przydatne dla rozstrzygnięcia. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w przepisanej formie, strony nie kwestionowały ich prawdziwości, a Sąd nie miał podstaw, by czynić to z urzędu. Na podstawie wskazanych dokumentów można było szczegółowo ustalić zakres obrażeń jakich doznał pokrzywdzony w wyniku działań podjętych przez oskarżonych.</p>	
<p>Notatki z dnia 10.02.2021, protokoły badania stanu trzeźwości, protokoły okazania wizerunku, dokumenty stwierdzenia tożsamości, protokoły zatrzymania osoby, protokoły przeszukania osoby, tablice podglądowe, , Dokumentacja fotograficzna, Oświadczenie pokrzywdzonego, karty karne, wydruki z N.-Sad</p>	<p>Dokumenty zebrane w sprawie Sąd ocenił jako wiarygodne i w pełni przydatne dla rozstrzygnięcia. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w przepisanej formie, strony nie kwestionowały ich prawdziwości, a Sąd nie znalazł również podstaw, by czynić to z urzędu. Jednocześnie informacje zawartych w kartach karnych oskarżonych oraz wydrukach z N.-Sad pozwoliły na prawidłowe ustalenie konsekwencji prawnych zarzucanych każdemu z oskarżonych czynów.</p>	

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1., 1.1.2., 1.1.3</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonych Ł. P., R. P. (1) i P. M. (1)</p>	<p>Wyjaśnienia wszystkich oskarżonych Sąd uznał jedynie za częściowo wiarygodne – tj. w zakresie w jakim nie kwestionowali oni, iż w dniu zdarzenia spotkali się z pokrzywdzonym P. G. (1) oraz ich wspólnym znajomym R. G. oraz że wszyscy wspólnie spożywali alkohol najpierw na Dworcu Głównym PKP a następnie na przystanku na ul. (...). Okoliczności te znalazły bowiem potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy i ocenionym przez Sąd za wiarygodny, a zwłaszcza w zeznaniach pokrzywdzonego, świadka R. G. jak również protokołach badania stanu trzeźwości oskarżonych R. P. (1), oskarżonej P. M. (1) oraz pokrzywdzonego P. G. (1).</p> <p>W pozostałej mierze wyjaśnienia oskarżonych Ł. P., R. P. (1) oraz P. M. (1) Sąd uznał natomiast za niewiarygodne. Oskarżeni</p>	

nie przyznali się bowiem do zarzucanych im czynów a składając wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego, podtrzymane następnie na rozprawie, każdy z nich przedstawił zasadniczo odmienną wersję zdarzeń, które uznać należało za rozbieżne i wzajemnie ze sobą sprzeczne co do różnych okoliczności. Każdy z oskarżonych nie przyznał się do zarzucanych mu czynów.

Odnosząc się zatem do wyjaśnień oskarżonego Ł. P., wskazać należy iż w toku całego postępowania oskarżony konsekwentnie podnosił, iż nie dokonał on kradzieży rzeczy należących do pokrzywdzonego, mimo iż w trakcie jego przeszukania przez funkcjonariuszy Policji zaraz po jego zatrzymaniu w dniu 10.02.2021 r. ujawniono w kieszeni jego kurtki należący do pokrzywdzonego czarny portfel z napisem (...) z zawartością dowodu osobistego P. G. (1) oraz jego kartą P., wskazane przez pokrzywdzonego jako skradzione przez oskarżonych w trakcie jego pobicia. Jednocześnie z zeznań P. G. (1) jednoznacznie wynika, że ów portfel wyciągnęła z jego kieszeni P. M. (1) na wyraźne polecenie oskarżonego Ł. P.. Tym samym, wyjaśnienia oskarżonego

Ł. P., który podał, że znaleziony u niego portfel został mu podrzucony należało uznać za całkowicie niewiarygodne i nielogiczne zwłaszcza, że wcześniej oskarżony wyjaśnił, iż portfel ten znalazł pod sklepem (...) i miał zamiar oddać go swojemu koledze. Wskazać ponadto należy, iż trakcie postępowania przygotowawczego oskarżony Ł. P. finalnie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu w formie wskazanej w akcie oskarżenia, przy czym przyznał się do uderzenia pokrzywdzonego i w tym zakresie podtrzymał swoje wyjaśnienia. W ocenie Sądu wyjaśnienia te, w świetle wyżej wskazanych okoliczności tj. niewątpliwego zaboru mienia pokrzywdzonego dokonanego przez oskarżonych jednocześnie z użyciem przemocy wobec P. G. (1) nie zasługiwały jednak na wiarygodność, albowiem stanowiły one przyjętą linię obrony oskarżonego zmierzającą do złagodzenia jego odpowiedzialności za dokonane przestępstwo. Z wyjaśnień tych wynika wszak, że oskarżony P. jedynie „oddał” pokrzywdzonemu, gdy ten pierwszy go uderzył, po czym wszyscy oskarżeni mieli oddalić się z miejsca zdarzenia. W tym względzie wyjaśnienia oskarżonego,

jak już wspomniano, nie pokrywają się z wersją przedstawioną przez oskarżonych P. M. (1) i R. P. (1).

Kwestionując wiarygodność wyjaśnień P. M. (1) wskazać należy, iż oskarżona w całości nie przyznała się do stawianego jej zarzutu, a prezentowana przez nią wersja zdarzeń, jak już wskazywano powyżej, zarówno w zestawieniu z wyjaśnieniami pozostałych oskarżonych jak i wiarygodnym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, była niejasna, pełna sprzeczności, a wręcz kłamliwa. Oskarżona w swoich wyjaśnieniach nie potwierdziła m.in. że oskarżony P. uderzył pokrzywdzonego, chociażby „oddając” mu, do czego w istocie sam oskarżony Ł. P. się przyznał. Z wyjaśnień oskarżonej wynika zatem, że to wyłącznie pokrzywdzony miał uderzyć oskarżonego P., natomiast cała trójka oskarżonych po tym incydencie oddaliła się z miejsca zdarzenia, nie tylko nie powodując przewrócenia P. G. (1) na ziemię i nie kopiąc go po całym ciele, ale również nie zabierając mu jakichkolwiek rzeczy osobistych, w tym posiadanej przez oskarżoną w czasie jej zatrzymania czapki

z napisem (...) rozpoznanej przez samego pokrzywdzonego jako jego na KP P.. Tym samym wyjaśnienia oskarżonej są również oczywiście sprzeczne z obiektywnie stwierdzonymi okolicznościami posiadania przez nią oraz przez oskarżonego Ł. P. w czasie ich zatrzymania przez funkcjonariuszy Policji skradzionych pokrzywdzonemu rzeczy, jak również z potwierdzonymi w karcie informacyjnej leczenia szpitalnego karcie medycznych czynności ratunkowych oraz dokumentacji fotograficznej obrażeniami pokrzywdzonego w postaci rany ciętej głowy, licznych stłuczeń twarzy, sińca szyi oraz otarcia naskórka kolana lewego. Również nie znalazła potwierdzenia w ustalonym stanie faktycznym przedstawiona przez oskarżoną wersja co do tego, że znaleziona przy niej czapka z napisem (...) stanowi jej własność.

Odnosząc się z kolei do wyjaśnień R. P. (1), Sąd uznał je za niewiarygodne, podobnie jak w przypadku pozostałych oskarżonych w zakresie w jakim oskarżony nie przyznał się do stawianego mu zarzutu. Wskazać przy tym należy, iż w odróżnieniu od pozostałych oskarżonych, u oskarżonego P. nie

ujawniono jakichkolwiek przedmiotów, które oskarżeni zabrali pokrzywdzonemu.

Okoliczność ta, choć na pierwszy rzut oka mogłaby wydawać się istotna, nie ma jednak najmniejszego znaczenia w kontekście sprawstwa i winy oskarżonego stwierdzonego na podstawie szeregu innych okoliczności. Podobnie bowiem jak w przypadku wyjaśnień oskarżonych P. i M., również oskarżony R. P. (1) prezentuje własną wersję zdarzeń z której wynika, że nie brał udziału zarówno w pobiciu pokrzywdzonego jak i zaborze stanowiących jego własność przedmiotów. Wyjaśnienia te nie zasługują jednak na przymiot wiarygodności z uwagi na występujące w nich liczne niespójności oraz luki. Znamienne w tym kontekście są już słowa samego oskarżonego P., który w trakcie posiedzenia w przedmiocie tymczasowego

aresztowania początkowo podał, iż w czasie gdy doszło do zarzucanego mu czynu wcale go tam nie było, po czym stwierdził, że jednak był, ale w zdarzeniu tym nie brał udziału. Oskarżony wyjaśniał również, że całe zdarzenie obserwował z odległości, albowiem oddalił się w kierunku ul. (...). Jednocześnie oskarżony P. w trakcie

składania wyjaśnień na rozprawie P. wskazał, iż nie pamięta czy świadek G. był obecny i widział całe zdarzenie, podczas gdy w trakcie przesłuchania w dniu 11.02.2021 r. podał, że to właśnie świadek G. łącznie z oskarżonym Ł. P. bili pokrzywdzonego, choć oskarżony P. nie był wówczas w stanie wskazać kto zabrał „fanty” od P. G. (1). Tym samym, również i ta wersja zaprezentowana przez oskarżonego P. nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, a przede wszystkim w wiarygodnych zeznaniach P. G. (1) oraz świadka G., który nie brał udziału w ataku oraz rabunku dokonany na pokrzywdzonym albowiem w tym czasie świadek nie przebywał z oskarżonymi. Ponadto, skoro oskarżony P. wiedział, że z całego zajścia wynikną określone kłopoty i w tym celu oddalił się z miejsca zdarzenia, to dlaczego nie oddalił się na tyle skutecznie by nie wracać wspólnie z oskarżonymi Ł. P. i W. M. oraz jak początkowo twierdził również z R. G. i nie zostać zatrzymanym przez Policję. Również ta okoliczność w pełni podważa wyjaśnienia oskarżonego P..

Mając powyższe na uwadze, wyjaśnienia wszystkich oskarżonych

		w zakresie w jakim nie przyznali się oni do zarzucanych im czynów uznać należało za niewiarygodne, uznając jednocześnie za wiarygodną wersję zdarzeń przedstawioną przez pokrzywdzonego P. G. (1).	
Notatka z dnia 04.02.2021 (k. 54)	Dokument ten uznać należało za niemający znaczenia dla ustalenia faktów w niniejszej sprawie. Jednocześnie notatka ta jest z pewnością błędnie datowana.		
Notatka z dnia 12.02.2021 wraz z ksero blankietów dowodu osobistego i prawa jazdy (k. 128-129)	Dokument ten uznać należało za niemający znaczenia dla ustalenia faktów w niniejszej sprawie		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1, 2, 3	Ł. P., R. P. (1), P. M. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd uznał, że kwalifikacja prawna czynów zarzucanych odpowiednio każdemu z oskarżonych przyjęta przez Prokuratora			

jest zasadniczo prawidłowa, z tym ustaleniem, że czyn każdego z oskarżonych stanowi wypadek mniejszej wagi o jakim mowa w art. 283 k.k.

Zgodnie z art. 280 §1 k.k. Kto kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12. Jednocześnie jednak, jak stanowi art. 283 k.k. w wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu określonego w art. 279 § 1, art. 280 § 1 lub w art. 281 lub 282, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Przestępstwo rozboju jest najcięższym gatunkowo przestępstwem z grupy rozbójniczych przestępstw przeciwko mieniu. Przestępstwo rozboju jest kwalifikowaną postacią kradzieży, gdyż istotą tego czynu jest nadal dokonanie zaboru cudzej rzeczy ruchomej w celu jej przywłaszczenia. O jego istocie decyduje właśnie sposób w jaki sprawca dokonuje kradzieży cudzej rzeczy i w grę wchodzi tu cztery potencjalne sposoby działania: przemoc wobec osoby, groźba jej natychmiastowego użycia, doprowadzenie do stanu nieprzytomności lub

bezbronności. Rozbój jest więc przestępstwem złożonym, obejmującym znamiona kradzieży i tzw. rozbójniczych czynności. Dlatego też rozbój jest czynem godzącym w prawo własności i posiadanie rzeczy ruchomej oraz czynem jednocześnie godzącym w inne dobra, takie jak wolność, nietykalność cielesna, zdrowie a nawet życie. Środki rozbójnicze poprzedzają kradzież albo są użyte w trakcie kradzieży i ją ułatwiają, przelamując lub uniemożliwiając opór ze strony pokrzywdzonego. Rozbój jest przestępstwem materialnym, a jego dokonanie następuje z chwilą objęcia przez sprawcę władztwa nad rzeczą. Z uwagi na to, że zamach na osobę ma umożliwić sprawcy rozboju zabór rzeczy, rozbój ma dwa przedmioty wykonawcze. Pierwszy z nich to osoba – ktokolwiek, kto "już tylko ze względu na swoją obecność stanowi dla sprawcy przeszkodę dla zawładnięcia rzeczą" (B. Michalski, w: Wąsek, Zawłocki (red.), Kodeks karny, t. 2, 2010, s. 974, 976), a drugi to rzecz, którą należy rozumieć tak samo, jak przy kradzieży.

Zawarte w opisie rozboju znamiona kradzieży należy interpretować tak samo, jak w art. 278 § 1, 2 i 5 KK, chociaż

w orzecznictwie pojęcie zaboru jest na gruncie art. 280 KK rozumiane nie tylko jako zabór własnoręczny, ale i jako zmuszenie innej osoby do natychmiastowego wydania rzeczy. Ponadto z mocy art. 130 §3 KW rozbój nie jest objęty przepołowieniem i stanowi przestępstwo niezależnie od wartości skradzionej rzeczy.

Przemoc wobec osoby, o której mowa w art. 280 § 1 k.k. oznacza bezpośrednio, fizyczne oddziaływanie na człowieka i nie obejmuje tzw. przemocy pośredniej, a więc pośredniego oddziaływania na człowieka przez określone postępowanie z rzeczą (zob. T. Oczkowski [w:] Kodeks karny. Komentarz, red. R. Stefański, 2021, wyd. 26 i tam wskazane orzecznictwo; Legalis)

Jednocześnie nie ma wątpliwości co do tego, że rozbój, jako szczególna postać kradzieży może być popełniony tylko umyślnie w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, gdzie celem/ motywacją działania sprawcy jest zamiar przywłaszczenia cudzej rzeczy.

Ponadto, jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13.05.2008 r. w sprawie o sygn. IV KK 489/07 „Posłużenie się przez sprawcę jednym z wymienionych w art.

280 § 1 KK sposobów oddziaływania na osobę musi mieć miejsce przed lub co najmniej w chwili dokonywania zaboru. Dla bytu przestępstwa rozboju nie jest obojętne, w którym momencie swojego czynu sprawca dokonuje zaboru rzeczy.” (zob. Biul. SN Pr. Kar. 2008 nr 10, poz. 2, Prok. i Pr. 2008 nr 12, poz. 10, str. 12, KZS 2008 nr 12, poz. 20, OSNwSK 2008 nr 1, poz. 1061, L.). Jednocześnie w tym samym judykacie SN stwierdził, iż „Istotą współsprawstwa jest wyraźne lub milczące porozumienie współsprawców, zawarte przed popełnieniem przestępstwa lub w jego trakcie muszą więc oni działać wspólnie i w porozumieniu. Istotne i wymagane nie jest jednak wspólne dokonanie poszczególnych czynności czasownikowych, lecz realizacja zespołu znamion przestępstwa z objęciem zamiarem całości zdarzenia jak za działanie własne (niezależnie od odpowiedzialności współsprawcy za rozmiary jego własnego ekscesywnego działania). Każda z osób obejmuje swoim zamiarem realizację wszystkich znamion czynu przestępczego. Porozumienie zespoła zachowanie wszystkich współuczestników i pozwala każdemu z

nich przypisać zachowanie pozostałych”.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie pozostawia wątpliwości, iż wszyscy oskarżeni stosowali względem pokrzywdzonego przemoc polegającą na przewróceniu P. G. (1) na ziemię i kopaniu go po całym ciele, a przy tym kierując wobec pokrzywdzonego groźby pozbawienia go życia w konsekwencji dokonali zaboru w celu przywłaszczenia stanowiących własność pokrzywdzonego - portfela wraz z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i karty P. i pieniędzy w kwocie 4 złotych, naręcznego zegarka na srebrnej bransolecie, czerwonej czapki zimowej oraz pieniędzy w kwocie 10 złotych.

Ponieważ zastosowana przez oskarżonych względem pokrzywdzonego przemoc poprzedzała sam zabór należących do niego rzeczy a co najmniej nastąpiła jednocześnie z nim, uznać należało, że oskarżeni działali przy tym niewątpliwie umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym przywłaszczenia rzeczy należących do P. G. (1). Ich zachowania

w żaden sposób nie tłumaczy działanie pod wpływem alkoholu, przy czym ma znaczenie obciążające dla wymiaru kary. Zaznaczyć ponadto należy, iż motywacji działania oskarżonych nie podważa również okoliczność, że oskarżeni mogli początkowo użyć względem pokrzywdzonego przemocy w związku z jego ordynarnym zachowaniem względem oskarżonej P. M. (1). Okoliczność tego rodzaju nie wyklucza bowiem stwierdzenia, iż w trakcie stosowania przemocy wobec pokrzywdzonego działanie oskarżonych mogło już być motywowane zamiarem przywłaszczenia jego rzeczy, zwłaszcza, że jak już wskazano powyżej, zastosowana przez oskarżonych przemoc poprzedzała sam zabór a co najmniej nastąpiła równocześnie, a jak wynika z wiarygodnych zeznań P. G. (1), mężczyzna słyszał w trakcie zadawania mu kolejnych ciosów jak oskarżony P. kazał zabrać oskarżonej M. portfel pokrzywdzonego, przy czym pokrzywdzony nie wie kto zabrał mu poszczególne rzeczy.

Jednocześnie, jak wynika z opinii lekarskiej pokrzywdzony doznał obrażeń w postaci rany ciętej głowy,

licznych stłuczeń twarzy, sińca szyi oraz otarcia naskórka kolana lewego, naruszające czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 §2 k.k. Biorąc jednakże pod uwagę, że obrażenia te nie stanowią konsekwencji użytej względem pokrzywdzonego przemocy, która nie wykracza poza zakres samego rozboju a przy tym stanowią jedynie lekki uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonego, Sąd nie zastosował kwalifikacji kumulatywnej.

W ocenie Sądu, mając jednakże na uwadze, że rodzaj i wartość skradzionych pokrzywdzonemu przedmiotów nie była wysoka że pokrzywdzony odzyskał ich część, że pokrzywdzony nie doznał poważnych obrażeń ciała zasadnym było przyjęcie na gruncie niniejszej sprawy wypadku mniejszej wagi z art. 283 k.k.

Mając natomiast na uwadze, że oskarżony Ł. P. dopuścił się zarzucanego mu czynu w ciągu 5 lat od odbycia kary łącznej 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III

K 1189/14, obejmującego m.in. jego uprzednie skazanie w warunkach art. 64 par. 1 k.k. za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. wyrokiem tego Sądu z dnia 25.09.2013 r., sygn. akt III K 385/13 na karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a karę łączną orzeczoną wyrokiem łącznym o sygn. akt III K 1189/14 oskarżony odbywał w okresie od 17.12.2013 r. do dnia 13.04.2016 r. uznać należało że czynu przypisanego mu w niniejszej sprawie dopuścił się on również w warunkach multirecydywy o której mowa w art. 64 §2 k.k.

Z kolei oskarżeni R. P. (1) i P. M. (1) zarzucanych im czynów w niniejszej sprawie dopuścili się w warunkach recydywy specjalnej podstawowej z art. 64 §1 k.k. Oskarżony P. podjął bowiem swoje zachowania w ciągu pięciu lat po odbyciu kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 13.03.2017 r. w sprawie o sygn. akt II K 377/16, którą to karę odbył w okresie od dnia 07.12.2016 r. do dnia 15.09.2019 r. a w skład wskazanego wyroku łącznego wszedł m.in. wyrok Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 06.06.2016 r. o sygn. akt II K 42/16 skazującego go

na 8 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. Natomiast oskarżona P. M. (1) podjęła swoje zachowania w ciągu pięciu lat po odbyciu kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11.12.2019 r. w sprawie VI K 1144/19, orzeczonej za przestępstwa przeciwko mieniu, którą to karę oskarżona odbyła w okresie od dnia 05.02.2020 r. do dnia 07.02.2021 r.

Jednocześnie Sąd nie stwierdził okoliczności wyłączających winę oskarżonych.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
-----	-----		
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. P.	1	I	Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się ustawowymi granicami wymiaru kary określonymi w art. 283 k.k. w oraz wskazaniemi z art. 53 k.k., art. 64 §2 k.k. i art. 115 §2 k.k., dbając przede wszystkim by orzeczona kara spełniała zarówno cele prewencji indywidualnej

(tj. wychowawcze i zapobiegawcze), jak i prewencji generalnej, rozumianej jako kształtowanie prawnej świadomości społeczeństwa.

Do okoliczności obciążających oskarżonego zaliczyć należało:

- uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego,

- popełnienie przestępstwa na szkodę swojego kolegi, wspólnie zamieszkującego w jednym mieszkaniu,

- pozostawienie pobitego pokrzywdzonego w nocy na przystanku tramwajowym

- działanie pod wpływem alkoholu

Jako okoliczność łagodzących Sąd uznał natomiast:

- częściowe przyznanie się do winy oskarżonego

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż adekwatną dla oskarżonego będzie kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony jest osobą o przeszłości kryminalnej, wielokrotnie karaną, w tym przede wszystkim za przestępstwa przeciwko mieniu. Oskarżony jako sprawca przestępstw wciąż okazuje lekceważący

stosunek wobec porządku prawnego.

Mając powyższe na uwadze, w świetle okoliczności niniejszej sprawy wyłącznie bezwzględna kara pozbawienia wolności orzeczona w takim wymiarze jest sprawiedliwą sankcją za popełnione przez oskarżonego przestępstwo, przy uwzględnieniu znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy oskarżonego. W ocenie Sądu uznać należy, że jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia jest w stanie osiągnąć cele stawiane przez ustawodawcę, w szczególności stanowić należytą represję karną za kolejne w jego życiu, poważne naruszenie obowiązującego porządku prawnego, a także zapobiec podobnym czynom w przyszłości.

Jednocześnie wskazać należy, iż rozmiar orzeczonej kary pozbawienia wolności determinowało przede wszystkim działanie oskarżonego w warunkach wielokrotnej recydywy z art. 64 § 2 k.k.. O tym jednak, że kara ta nie została orzeczona na znacznie wyższym pułapie zdecydowały okoliczności

			<p>w postaci stosunkowo niegroźnych następstw użytej przez oskarżonego przemocy oraz rodzaj i wartość mienia stanowiącego przedmiot zaboru. Niewątpliwie wymierzona oskarżonemu kara ma charakter represyjny, ale w świetle działania w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 2 KK, w pierwszej kolejności taki właśnie winna spełniać cel i społeczne oczekiwania w zakresie ochrony panującego porządku prawnego.</p>
R. P. (1)	2	II	<p>Również wymierzając temu oskarżonemu karę Sąd kierował się ustawowymi granicami jej wymiaru określonymi w art. 283 k.k. w oraz wskazaniami z art. 53 k.k., art. 64 §1 k.k. i art. 115 §2 k.k., dbając przede wszystkim by orzeczona kara spełniała zarówno cele prewencji indywidualnej (tj. wychowawcze i zapobiegawcze), jak i prewencji generalnej, rozumianej jako kształtowanie prawnej świadomości społeczeństwa.</p> <p>Do okoliczności obciążających oskarżonego zaliczyć należało:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego,

- popełnienie przestępstwa na szkodę swojego kolegi, wspólnie zamieszkującego w jednym mieszkaniu,

- działanie oskarżonego pod wpływem alkoholu,

- pozostawienie pobitego pokrzywdzonego w nocy na przystanku tramwajowym

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał, iż ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika zasadniczo, że oskarżony nie był inicjatorem, a przyłączył się do bicia pokrzywdzonego przez pozostałych oskarżonych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż adekwatną dla oskarżonego będzie kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony jest osobą o przeszłości kryminalnej, wielokrotnie karaną, w tym przede wszystkim za przestępstwa przeciwko mieniu. Oskarżony jako sprawca przestępstw wciąż okazuje lekceważący stosunek wobec porządku prawnego.

Mając powyższe na uwadze, w świetle okoliczności niniejszej sprawy wyłącznie bezwzględna kara pozbawienia wolności orzeczona w takim wymiarze jest sprawiedliwą sankcją za popełnione przez

			<p>oskarżonego przestępstwo, przy uwzględnieniu znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy oskarżonego.</p> <p>Jednocześnie wskazać należy, iż rozmiar orzeczonej kary pozbawienia wolności determinowało przede wszystkim działanie oskarżonego w warunkach recydywy podstawowej. O tym jednak, że kara ta nie została orzeczona na znacznie wyższym pułapie zdecydowały okoliczności w postaci stosunkowo niegroźnych następstw użytej przez oskarżonego przemocy oraz rodzaj i wartość mienia stanowiącego przedmiot zaboru. Niewątpliwie wymierzona oskarżonemu kara ma charakter represyjny, ale w świetle działania w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w pierwszej kolejności taki właśnie winna spełniać cel i społeczne oczekiwania w zakresie ochrony panującego porządku prawnego</p>
P. M. (1)	3	III	<p>Wymierzając oskarżonej karę Sąd kierował się ustawowymi granicami jej wymiaru określonymi w art. 283 k.k. w oraz wskazaniemi z art. 53 k.k., art. 64 §1 k.k. i art. 115 §2 k.k., dbając przede wszystkim by orzeczona kara</p>

spełniała zarówno cele prewencji indywidualnej (tj. wychowawcze i zapobiegawcze), jak i prewencji generalnej, rozumianej jako kształtowanie prawnej świadomości społeczeństwa.

Do okoliczności obciążających oskarżoną zaliczyć należało:

- uprzednią wielokrotną jej karalność, a jednocześnie popełnienie przypisanego jej przestępstwa zaledwie w dwa dni po opuszczeniu Zakładu KARnego

- popełnienie przestępstwa na szkodę swojego kolegi, wspólnie zamieszkującego w jednym mieszkaniu,

- działanie oskarżonej pod wpływem alkoholu,

- pozostawienie pobitego pokrzywdzonego w nocy na przystanku tramwajowym

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował problemy ze zdrowiem oskarżonej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż adekwatną dla oskarżonej będzie kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżona jest osobą o przeszłości kryminalnej, trzykrotnie karaną, w tym przede wszystkim za przestępstwa przeciwko mieniu. Oskarżona jako sprawca przestępstw wciąż

okazuje lekceważący stosunek wobec porządku prawnego.

Mając powyższe na uwadze, w świetle okoliczności niniejszej sprawy wyłącznie bezwzględna kara pozbawienia wolności orzeczona w takim wymiarze jest sprawiedliwą sankcją za popełnione przez oskarżoną przestępstwo, przy uwzględnieniu znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia jej winy.

Jednocześnie wskazać należy, iż rozmiar orzeczonej kary pozbawienia wolności determinowało przede wszystkim działanie oskarżonej w warunkach recydywy podstawowej. O tym jednak, że kara ta nie została orzeczona na znacznie wyższym pułapie zdecydowały okoliczności w postaci stosunkowo niegroźnych następstw użytej przez oskarżonych przemocy oraz rodzaj i wartość mienia stanowiącego przedmiot zaboru. Niewątpliwie wymierzona oskarżonej kara ma charakter represyjny, ale w świetle działania w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w pierwszej kolejności taki właśnie winna spełniać cel i społeczne oczekiwania w zakresie ochrony

			panującego porządku prawnego
Ł. P., R. P. (1), P. M. (1)	5	I, II, III	Na podstawie art. 46 §1 k.k. Sąd zasądził solidarnie od wszystkich oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego P. G. (1) kwotę 60 złotych tytułem obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Orzeczona kwota stanowi równowartość skradzionego przez oskarżonych pokrzywdzonemu zegarka, którego nie udało się odzyskać a zatem szkoda ta niewątpliwie winna zostać naprawiona.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. P., R. P. (1), P. M. (1)	4	I, II, III	Na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonych oskarżonym kar pozbawienia wolności Sąd zaliczył okresy ich rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie – tj. oskarżonemu Ł. P. od dnia 10.02.2021 r., godz. 00:10 do dnia 14.05.2021 r., godz. 00:10, a oskarżonym R. P. (1) i P. M. (1) od dnia 10.02.2021 r., godz. 00:10 i nadal.
1.inne zagadnienia			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
	<p>na podstawie art. 626 §1 k.p.k. i art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. 1982 Nr 16, poz. 124, t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1651) oraz §1, §2 ust. 1, §4 ust. 1 i 3, §7 w zw. §17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714 ze zm.) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. kwotę 1239,84 (jeden tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć 84/100) złotych (w tym 23 %</p>	

VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonym Ł. P. i P. M. (1), a na rzecz adw. A. N. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście 92/100) złotych (w tym 23 % VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu R. P. (1). obrońcy ci reprezentowali bowiem oskarżonych w toku postępowania na etapie sądowym jako ustanowieni przez Sąd obrońcy z urzędu, a mając jednocześnie na względzie zwolnienie oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, na podstawie wskazanych przepisów, należało orzec od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. i adw. A. N. koszty obrony z urzędu, nieopłacone chociażby w części.

Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. Sąd zwolnił wszystkich oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. W tym względzie w ocenie Sądu istnieją bowiem podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla oskarżonych zbyt uciążliwe ze względu na ich sytuację majątkową i wysokość dochodów. W pierwszej kolejności wskazać wszak należy, iż oskarżeni są faktycznie pozbawieni wolności od

9 lutego 2021r., przed osadzeniem żaden z nich nie pracował i nie osiągał stałych dochodów, nie posiadał również żadnego majątku a jednocześnie w przeszłości oskarżeni odbywali długoterminowe kary pozbawienia wolności, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Jednocześnie wobec orzeczenia względem wszystkich oskarżonych kar pozbawienia wolności, zwolnienie ich z konieczności zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych jest w pełni zasadne.

1.Podpis

/-/ sędzia Izabela Hantz -
Nowak